

مقالات کوتاه

به ترتیب با جیره ۸۰۰ و ۱۶۰۰ mg/kg گوسپیول تغذیه شده بودند ۲۲۴، ۶۷۶ و ۱۱۱ گرم بود. ضریب تبدیل غذایی برای جوجه‌هایی که با ۸۰۰ و ۱۶۰۰ میلی گرم در کیلوگرم گوسپیول تغذیه شده بودند به طور معنی داری بالاتر از جوجه‌های گروه کنترل بود (جیره ۸۰۰ و ۱۶۰۰ به ترتیب ۱/۳۸۳، ۱/۵۶۴ و ۱/۷۵۴). آهن پلاسما و معیار هماتوکریت در جیره‌هایی که با گوسپیول در میزان ۸۰۰ و ۱۶۰۰ mg/kg تغذیه شده بودند به طور معنی داری کاهش نشان داد. بزرگ‌شدن کیسه صفا تنها نشانه پاتولوژی در تغذیه با گوسپیول بود. ایجاد تجمع لنفوسیت‌های محیطی بزرگ شدن مجاری صفاوی و کلستازیس کبدی در جوجه‌هایی که با ۸۰۰ و ۱۶۰۰ mg/kg گوسپیول تغذیه شده بودند دیده شد. در بافت کلیه جوجه‌ها هیچ تغییری که در ارتباط با گوسپیول باشد دیده نشد. این نتایج بیانگر این است که گوسپیول برای جوجه‌های گوشتی در میزان بالا سمی می‌باشد. این مطالعه همچنین نشان داد که تغییرات هیستوپاتولوژیکی در کبد به دنبال تغذیه با گوسپیول در حد پایین‌تر از میزان گوسپیولی است که وزن بدن را متأثر می‌کند دیده می‌شود.

Avian diseases. 2001. Pathology and histopathology of gossypol toxicity in broiler chicks. 45 (3): 598-604.

شیوع سالمونلا، کامپیلوباکتر و

E. coli بر روی لاشه‌های شترمرغ

و حساسیت *E. coli* جدا شده از

شترمرغ به آنتی‌بیوتیک‌های

مختلف

● محمدرضا قلعه‌نوئی، عضو هیأت علمی سازمان تحقیقات و آموزش وزارت جهاد کشاورزی

تحقیقات محدودی بر روی شیوع پاتوژنهای با منشأ غذایی از قبیل *E. coli* سویه O157: H7، سالمونلا و کامپیلوباکتر بر روی لاشه شترمرغ وجود دارد. همچنین مطالعات کمی بر روی شترمرغ در ارتباط با تعیین حساسیت میکروبی به باکتری‌های متداول از قبیل *E. coli* انجام شده است. در این مطالعه، لاشه‌های

شترمرغ از ۹ کشتارگاه در ایالت‌های مختلف آمریکا انتخاب شدند. نتایج بیانگر این است که هیچ سویه *E. coli* O157:H7 از لاشه‌ها جدا نشد اما در ۹۱٪ (۱۱۶/۱۲۸) لاشه‌های با پوشش سویه‌های دیگر *E. coli* دیده شد.

یک لاشه (۱/۱۵۲) از لحاظ سالمونلا مثبت بود. کامپیلوباکتر در ۱۰٪ و (۱۹/۱۹۱) لاشه‌ها مشاهده گردید. حساسیت آنتی‌میکروبی انجام شده بر روی ۹۳ لاشه مبتلا به *E. coli* نشان داد که مقاومت دارویی در مورد بعضی آنتی‌بیوتیک‌ها به شرح زیر می‌باشد، اریترومایسین (۹۹٪)، نئومایسین (۶۵٪)، نتیل مایسین (۲٪)، اکسی‌تتراسیکلین (۲۲٪)، استرپتومایسین (۲٪) و تری‌متوپریم (۳٪). تمام سویه‌ها نسبت به باسیتراسین، لینکومایسین، پنی‌سیلین و ونکومایسین مقاوم بودند. در نمونه‌های گرفته شده از روده بزرگ، در ۱۴۹ نمونه از ۲۱۷ لاشه (۶۹٪) *E. coli* وجود داشت.

۵٪ از این ۱۴۹ نمونه دارای *E. coli* در سطح میدانی ۱۰^۲ تا ۱۰^۵ (Cfu/g) در نوع بودند. کامپیلوباکتر در ۶ نمونه از ۲۰۱ نمونه (۳٪) جدا شد. هیچ کلنی سالمونلایی جدا نشد. حساسیت آنتی‌میکروبی بر روی ۱۳۱ *E. coli* جدا شده روده‌ای مقاومت‌های دارویی را به ترتیب نشان داده است که عبارتند از: اریترومایسین (۹۸٪)، نئومایسین (۶۶٪)، نتیل مایسین اکسی‌تتراسیکلین (۳۴٪)، استرپتومایسین (۴۰٪) و تری‌متوپریم (۱۳٪). تمام موارد جدا شده به باسیتراسین، لینکومایسین، پنی‌سیلین و ونکومایسین مقاوم بودند.

Avian diseases, 2001. Prevalence of salmonella, campylobacter and, *E. coli* on ostrich carcasses and the susceptibility of ostrich origin in *E. coli* isolated to various antibiotics. 45 (3) 696-700

ارزیابی خصوصیات بیوشیمیایی

جوجه‌های گوشتی تغذیه شده در

معرض آفاتوکسین و کلینوپتیلولیت

● بهنام آزادی، دامپزشک بخش خصوصی

در این تحقیق آفاتوکسین و کلینوپتیلولیت

(ژنولیت طبیعی) به صورت تجربی به جیره طیور اضافه شد و بعضی معیارهای بیوشیمیایی و فعالیت‌های آنزیمی آنها تحت مقایسه قرار گرفت. مبنای طرح براساس ۶ تیمار جیره شامل ۱- گروه کنترل: جیره پایه ۲- کلینوپتیلولیت: جیره همراه با ۱۵ گرم کلینوپتیلولیت در جیره ۳- ۵۰ ppb آفاتوکسین: جیره پایه همراه با ۵۰ میکروگرم آفاتوکسین جیره ۴- ۵۰ ppb آفاتوکسین همراه با کلینوپتیلولیت: جیره پایه همراه با ۵۰ میکروگرم آفاتوکسین به علاوه ۱۵ گرم کلینوپتیلولیت جیره ۵- ۱۰۰ ppb آفاتوکسین: جیره پایه به علاوه ۱۰۰ میکروگرم آفاتوکسین در جیره ۶- ۱۰۰ ppb آفاتوکسین + کلینوپتیلولیت: جیره پایه به علاوه ۱۰۰ میکروگرم آفاتوکسین به علاوه ۱۵ گرم کلینوپتیلولیت در جیره.

در این تحقیق از کلینوپتیلولیت تجارتي با فرمول شیمیایی $K_8Na_4Ca_4(Si_4Al_4)O_{7.7} \cdot 22H_2O$ استفاده شد و برای تحقیق ۵۷۶ جوجه یک روزه نژاد راس در ۶ گروه برای مدت ۴۲ روز تحت آزمایش قرار گرفتند. تیمار آفاتوکسین به طور معنی‌داری باعث افزایش سطح سدیم سرم و فعالیت آنزیمهای آسپاراتات آمینوترانسفراز (ASAT) و آلانین آمینوترانسفراز (ALAT) شده است، اما در پروتئین تام، آلبومین، کلسترول، اسیداوریک و سطح پتاسیم هیچ تغییر معنی‌داری در گروه‌های مختلف مشاهده نشد. این نتایج مبین این است که مقادیر کم آفاتوکسین در غذا تغییری در موارد بیوشیمیایی خون انجام نمی‌دهد. اما به طور معنی‌داری باعث افزایش فعالیت‌های آنزیمی در مرغ‌های گوشتی می‌شود.

Veterinary science, 2002. Evaluation of biochemical character of broiler chickens during dietary aflatoxin (50 and 100ppb) and clinoptilolite exposure. Vol 73. No 1.